

венны предѣлы колѣна или *родове* (тѣй да гы назовець — племенны поколѣнія, които носѣтъ особны — названія, иматъ еднакво облекло, а разны обычаи и свойства на езика, по който тѣ са отличавать отъ другытъ си еднородцы. — Въ горията Македонія ный намѣрвамы петъ таквызи по-главны поколѣнія, именно: *Мыльцы, Поленцы, Копановцы, Баразняцы*, (или *Бързацы*) и *Нилнцы*. Въ долнята Македонія — другы петъ различни племена: *Бяндовцы, Пуливаковцы, Дързилцы, Сыракувцы* (или *Сѣраковцы*) и *Марвацы*. Има и другы ёще родове, но по причина на тѣхната малочисленность, можемъ да кажемъ, че съставятъ повече мѣстны подраздѣленія и частны допълненія, неже племенны общы; но съ се това, тѣхнытъ преданія, свойства и пѣсни доста сж любопытны за нашата на-родна исторія.»

(До тука г. Верковичъ, който доста обширно, а не и толкозь ясно описва быта на македонскытъ наши брата.)

Но услугата на незабравенныя за пастъ С. Палаузовъ въ този случай ёще ё по-голѣма, защото освѣтъ историческытъ доводы, които ни дава за славенскытъ племена въ Македонія много по-опредѣлительно отъ г. Берковича, по запознава ны ёще съ географическото положеніе и на другытъ съпредѣльны страны, населены подобно отъ Славены. Тѣй въ своитѣ «Послѣдни страници отъ българскытъ Исторія,» ⁽²³⁾ между другото, той споменува подъ забѣлѣжка и това: «Като представлямы тукъ исчисленіе-то на оныя племена и на тѣхнытъ жилища, считамы за неизлишно да забѣлѣжимъ, че много отъ тѣхъ не сж упазены отъ лѣтописцытъ за потомството. Най-мно-

⁽²³⁾ Гл. Българ. Книжицы отъ 1858 год. ч. I, кн. 3, стр. 90.